

планы французской республики — все то до краху разбило храброе отбуждание старой Польши и пересадило на грядущий польский язык польскихъ о неможливости осущенія старопольского идеала чи то влажно силу, чи подмогаю дипломатіи. Поляки кинулись из дорогу утилитаризму и начали подменяться до Австроії. щобъ доступивши въ ий вильну наклонити въ до вѣнии съ Россію въ той надѣи, що Австроії бодай кого тѣ своихъ Архікнязій зробить польскимъ королемъ. А хочь тутъ надѣи дуже безъосновній, а замѣры на столько несмѣн, що самъ Поляки не вѣняють, чи надійтися изъ случаю побѣди Австроії лише на Конгресовику чи такожь на Литву и на завоеваніе Малої Руси, то жеже таї маціївствъ у Полякій на столько сильна, що они же подчесъ російско-турецкої вѣни почали въ Галичинѣ формувати легіони противъ Россії. Практика показала, на сколько вадушній були ті польські планы и надѣї, и треба вже надто великимъ порцію оптимізму, щобъ пасирити на серю въ мисію Австроії висвободженія Польши противъ Россії и Нѣмеччини. До того еще и Поляки изъ Россії дуже значно змѣнили свою тактику и свои стремленія. Коли австроійскій Поляки надекакують коло австроійськихъ министерствъ и радо величають титулами австроійськихъ експедицій и баронівъ, російскій Поляки стъ немейною осентациєю клоняются передъ царемъ и его правительству и токи дорогою утилитаризму стараются для себе выедиати всѣній вольги и конcesії. И австроійскій и російскій Поляки вырікаются своихъ данийшихъ революційныхъ західами и израїтъ въ колишніхъ консерваторіяхъ и непримиримыхъ ворогахъ Россії и Австроії перекидаются въ ультраціональныхъ поклонниками — тутъ Австроії — тамъ Россії. Где больша порція утилитарного лицемістства, — се тихо скажти, бо и російскій Поляки заідчувиючи Россії черезъ замкненіе російской границѣ для ілюзу заграницніхъ товарищъ — свой безперечно дуже цінущій розвой економічній, мають важну причину стояти при Россії, якъ наші Поляки хотятъ стояти при Австроії. Се однакожь рѣчь несна, що до недавнія еще таї шумно говошена «польска ідея держави» дуже сильно номеркала и що вже самъ сколько вибудъ практично мыслить Поляки вонрощаються въ гадкою отбужданіи старой Польши изъ старихъ границъ. Польскость стянувшись на дорогу утилитаризму ітратила свою притягуючу силу ідеалу тымъ бльшо, що съ того часу вже и соєпільний поглядъ вмѣнили значно изъ некористія перестарѣлого идеала старої Польши.

Сели мѣрою борбы двохъ противніхъ, стерфъ есть сила ихъ ідеалій чи ідейними представлініями, то Русини изъ своїй борбѣ за свою народність мають теперь безперечно користійній и то не врішано користійній становище, якъ 40—50 лѣтъ передъ тымъ. Руска народність, о которой самъ Русинъ въ Галичинѣ передъ 50 лѣтами мало що зналъ скажти, стала ясно не только для загаду Русиній, ожива въ нихъ самопознанію и напоила ихъ патріотизмомъ, зде здобуда себѣ признанье фактического и теоретично справедливаго существованія не только у Полякій, Россій, але и у сопливъ тужніхъ народій. Що бльшо — силу тои японії литератури, якъ розвинулася на Українѣ въ часіи Григорія Кінгіти Основиція и Шевченка, а у частъ въ часіи Маріїни Шашкевичи — литература спрадїй народна, бо на народній основѣ спрета и весь народъ обнімаючи, — дала намъ тверду основу нашого національного розвою, она пояснила намъ суїсистъ нашої народності, розкрила її живленій сторони и указала намъ існу дорогу, котрою слідує намъ поступати изъ нашої дадішої розвою народній. Що бльшо — силу тои японії литератури народніи мы стянули на той широкой основѣ нового жити народній, на котрої єдино може при ідейній розвиво людскіхъ ідей успішно отбужданіи розвій жити народна, бо мы її напоїмъ націонализмомъ обніли цілью нашъ народъ, въ вінчъ его перетвахъ и класахъ яко цілью покликану до рівноправного житя. Якъ и недостаточна есть єще наша литература изъ многихъ паглядахъ, але иже и въ теперійшому споштѣннії видѣ поставила она ізъ народній ідеала на столько мено и сївѣло, що въ тѣмъ паглядахъ має дать насъ первенство передъ паждою іншою литературую, а именно передъ польською. Чимъ именно може польська литература притягнути до себе масу руского народа? Якъ ни високо стойній подъ паглядомъ аристистичній творы Мицкевича, Красинського, Словенського и другихъ польськихъ писателей, — по своему народному ідеалу, по світлій піанотекі уяности, по спільній

ідальністії бѣж жити не только руского, але и польского люду, останутся они сонцемъ, далекими и непригожими для житя масы руского народа и наїтъ въ далекомъ приближено не можуть мати для него тонкійшюю сильи духовної, въ скрбахъ народній творы Шевченка, Основиція, Нечуя, Марка Вовчка, Федковича и т. д. Поминаючи теоретичніе споры, спробуйте лише въ практицѣ проібрти наші слова, подайте народнии приступній для него способъ разомъ съ «Лайдамі» и «Паномъ Тадеушомъ» Мицкевича хочь лише думки Шевченка, его «Катерину» и «Найматку», его «Гайдамакі», подайте їмъ разомъ съ Крашевскимъ и Корженевскимъ Основиція, Нечуя и Марка Вовчка, — а скоро побачите, въ чмъ відійти відъ свою душу, свою народну гадку, свою споминки и куда прихилити цѣлою душою. Отъ чому Полякъ ни съ чимъ виступити до агитації середъ руского народа,ничимъ его ограти и до себе пригнутити, — и щобъ ни говоритити, а наша література підъ паглядомъ широты и широти свого національного, підъ паглядомъ глубини широнародного чувства має далеко бльшу силу, якъ польська література, котра кромѣ легендъ о Вандахъ, Станиславахъ и Войцехахъ и славословівихъ королевскихъ житієписій сомнітельної вартості яще дуже мало що въпродуковала спрадїй стойніго и широнародного для свого польського люду. Тутъ безперечно сила во нашей сторонѣ, бо и наша література и мы самі стоимо и хочемо стояти посередъ народа, съ нимъ разомъ нероздучній, тымчасомъ коли первоначаль Поляки не только стоять, але и хочуть и дальше стояти по даному надѣ народомъ и що найбльше відіти «добродіями людку». Наша найбльша задача, въ одній сторони щоразъ бльшо и ширше розвивати родну, широнародну літературу, а въ другої сторони діяти о тое, щобъ таї література, та наша духовна праця народа входила въ душу має народніхъ, сталася ихъ підсністю, ихъ житіємъ духовимъ, — а съ єстъ іменно таї просвітна праця народа, до котрої такъ горячо и такъ співведливо заважає о. Качала.

Чи така праця неможлива хотѣть и середъ теперійшихъ обстоітельствъ? Сели намъ гдеуда неправно забирають закони дозволенія книжки рускій, то мы не пошипній задаї того вакладати руки, але треба постаратися, ваконю дорогою, що тій беззаконності були усуненій. Кожда беззаконності повинна відійти въ нашої сторони законний віторъ. Еслиже указуєся на тое, що школы їхъ рукахъ нашихъ противній, то мы поволимо себѣ замѣтити, що по першій школа не єдинимъ способомъ ширенія народної просвіти, а по друге и ти, що перші розбудили и найкрасше розвинули нашу літературу, не зробили їхъ черезъ школы, але по мімо школъ, котрій и тогды не знаходились въ нашихъ рукахъ. Безперечно таї розвой самон літератури, якъ и єши ширеніе межи народомъ стрічає теперь многій перешкоды, але не забуваймо, що одною въ головнихъ перешкодъ єть почасти наша власна вин: въ одній сторони наша трусливість и непорадливість, въ другої наше взаимне розієданіе, наша нестерпимості и бѣгічна слабкість братніхъ межиусобиць. Замѣтъ спаритися о маринці и виходить правописній, або й пізьгаль лингвістичній споры до первостепенної наги, замѣтъ себе задаї форми и колькотъ слівъ въклінати и проскрибувати и власною спарнею подавати ворогамъ пригоже оружіе противъ наєї самихъ, — будьмо бльшо върозумії, бльшо обопольно толерантній и для форми не жертвуймо нашої народності. Глини при нынішніхъ обстоітельствахъ и мимо тѣхъ обстоітельствъ може до року розходитися 10,000 книжочокъ популярнихъ, то ничего и никто не може наєї спинити, постаратися о тое, щобъ такихъ книжокъ розходилося рѣчно хоть 100,000 прим., и щобъ они були по можности інъ найлучше редакцій. Нищо не може наєї спинити, основувати народній читальній устроювати популярній бгчти для народа, скликати народній віча, вакладати и порядковати каси, поучати народъ господарства и т. д. Толькожъ до того треба сполученіи силъ, братній любови и широнії подмоги и захочки. Въ згодѣ и сильній діяльноти всіхъ Русиній починає наша сила.

Щожъ, можутъ Поляки виставити супротиць нашого народного ідеала, притисні въ нашихъ сполученіихъ силахъ? Се праця, що намъ не усміхається ни достоїнства, ни нагорода, ни наїтъ справедливіза неизнашувати власної відлути. Наєї, можутъ заманюти, усыпяти або дезорганізувати обітниціми, почесними аланами и т. д. Однакожъ жиній народъ борючися за свое житя мусить жити въ сопливихъ неустроїнціяхъ, поборници альныхъ, злучити въ одну силу, комісію

бѣти же хвиль, коли для добра народу и бтчины треба жертвовати спонимъ, житіемъ, — мы повинні мати на столько патріотизму, — даи добра народа жертвовати нашими въгодами. Наші мужі мусить бути готові прійти на себе крестъ народніхъ страданій, аречица наїти на парохію а понереставати може и до вѣку на капелінії, пощертвовати на днію на директуру, а поснити на професуру, розіпрацатися съ високими авансами и остатися чи судію чи адъюнктомъ. Така ревигнація, тако самоотверженіе очінило не кождому пригоже и міле, але середъ цѣлого народа мусить найтися мужі готові до самопожертвованія, если справа народа має поступати на передъ. Головною нашою хібю есть, що може за мало въхопити такихъ людей твердого характеру, готовихъ до самопожертвованія, що за мало уміємо віднити такихъ людей и хочь ихъ підмогати, если не хочемо чи не можемо їхъ слѣди вступати. Тутъ головна гадка нашого народного въхопіння, доси такъ дуже занедбамого.

Може и за широко розписаніємося о тѣмъ предметѣ, але сама справа въдає намъ на столько важною, що мы єи не могли мовчкомъ поминути.

Не можна намъ усомінити и отдавши отчіянно складти руки, а треба намъ сміло братися до дѣла. За першими смільми борцями пойдуть хоті може не скоро и другій, може менше сміль, але за то численній.

НЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

Австроійско-Угорска Монархія.

(Рада державна.) Якъ звѣстно, автономисти при ухвалѣ головної суми податку грунтового вінесли въ палатѣ посланій близітельну побѣду. Такъ переходъ до спеціальної дебати надѣ закономъ о головній сумі податку грунтового, якъ такожъ і принять тогожъ закона въ вѣхъ трьохъ читаніяхъ запали бльшостю майже двохъ третихъ голособъ. Такъ значно бльшості, яка показалася при ухвалѣ сего закона, теперіше правительство доси єще не мало при підкਮъ своїмъ предложенію.

Централістичній газеты справедливо нарікають, длячого залагодженію важної справи податку грунтового палата посланій не приступає заразъ, єще передъ Великоднемъ до дебати надѣ бюджетомъ на р. 1881. Минувъ вже першій кварталь, почався другій, — і рада державна ухвалює бюджетъ на въдатки, котрі вже по бльшої часті пороблені. Такой аномалія повинна якъ найскоріше зарадити, тымъ бльшо, що комісія бюджетова скічила свои наради. Тымъ часомъ рѣшено, щобъ дебату надѣ буджетомъ отложити на по Великодні, а засідання передвижній заповінні дробінками справами, якъ справодаваннямъ петицій, верифікацією виборобъ и т. д. Такій характеръ мало власне 134-е засідання палати посланій зъ для I ційтия. На тоймъ засіданні приято въ 3-ймъ читанію законъ о головній сумі податку грунтового. Потомъ заступникъ министерства справедливості дръ Пражакъ отповідавъ на дѣл интерпеліції дра Тонкі и Шнайдера въ справі по кримінальному словенського языка въ судахъ въ наслідство рѣшення найменшого судового трибуналу зъ 11 січня и 16 лютого с. р. Дръ Пражакъ сказавъ, що зъ візгайду на самостойливість и незалежність судовиництва министерство справедливості, якъ зверхність адміністрації, не може вимінити на рѣшення найвишого судового трибуналу, але буде тільки наглядати, щобъ забезпечена основнимъ законами робиноправітністю народності була въ області адміністрації судити заховувана. За тое обіцяє дръ Пражакъ, що докладно буде наглядати, щобъ вимінити въ дусі робиноправітністі розпорядження министерства правосудія, видані спрадїй за другій разъ — землемісні на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркіз Польський, пробуваючий въ Петербургѣ, проповідніство депутатії въ рівній апостолії російській газети (Молва, Порядок, и др.), всі польські и гдялікі польські на той законъ, въ польській деяльності. Варшава вибрається до Петербурга, при случаю похорону царя на автозажити новому царевімъ завітрень зъ вільності и вѣрності. Маркі

НОВИНКИ.

хотинеца до замаху на цара и что заслуга ихъ 47. Говорить дальше, что Михаиловъ не можетъ участвовать въ замаху. Желательно признавать дальше въ своемъ до прокуратура, что членъ ржаной замахи, будь то губернаторъ изъ Линсинга я проситъ, чтобы его какъ ветерана революции не ужажали меньше, нежели отъ прочихъ. София Поросенокъ признала, что належитъ до партии революционной. Симонинская не хочетъ выдати. Признала, что подчеста замаху стала изъ другого боязни и видѣла, какъ кинуло обѣ бомбы. Твердитъ, что приступила до терории отъ другого, бо знала, что царя никакъ не изменить своимъ системамъ правления. София Гольштейн признала, что изъ ея же инициативы була тайна дружария, а она була личностью и широка революционный настрой. Михаиловъ признался, что наложилъ до террористовъ въ имение до колонии рабочихъ, которая нала засудить политиковъ. Родилья VIII говорятъ о удалыхъ Желябовскихъ въ последнихъ замахахъ. Кабакачки булы техниками революционерами. Быть студентомъ инженерного института и ученый недавно. Въ 1878 г. булы въ процессъ 193-хъ разомъ съ Желябовскими, але заслужены убийцами. 1879 г. заслужены пристать до революционеровъ и булы въ замахахъ изъ Линсинга. Самъ выраблялъ динамитъ, аэрогранаты и бомбы и обращался въ тѣмъ изъ нихъ изъ специальности. Отъ груди въ 1879 пробуждали нелегально въ Петербургѣ. Въ сего же времени була также тайна дружария. Онь предложилъ царю замаху, который магъ всѣ шансы повредилъ. Изъ подъ ногъ при Садовой улицы не брать участія, але достичь научныхъ исказовокъ юдо до субъекта погребального динамику, але въ юдо до замахающихъ природы. Прериды доказали були также его дѣломъ. Выработаны были четыри бомбы до виданія. Надѣясь замаху булы въ дома и донесли комерцъ дѣланіемъ, что замахъ удался. Онь вынужденъ былъ арестовать. Помогали ему двѣ особы, которыхъ однакожъ не вымыкли. Задержано изъ его помешанію также брошено о фабрикѣ бомбъ. Динамитъ спровоцировано въ Одессу подъ титуломъ: вино.

(Далее буде.)

ШЕРГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Палата народовъ) на 36 засѣданію днія 8 с. к. откликнула большинствомъ 74 глас. противъ 32 ухваленный налаго на послѣдній прокуратура о зменішении обозначенія часу науки въ народныхъ школахъ. Въ той причинѣ въ парламентарныхъ кругахъ разбились поголоски о министеріальномъ кризисѣ, а именно что подчеста ферії Венаконныхъ сънятъ выступить изъ кабинету министровъ прошлѣ бар. Конрадъ Ф. Абесфельдъ и министръ торговли П. и. Нои що, тѣи поголоски досл. все еще поголоскамъ, и яко такій разбираются всюю пачтию.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. (Зѣмля въ министерствѣ.) Министромъ просвѣты заслужены именованіи на мѣстце щирого для первушчаго Сабурова бар. Николай, коллежский цивільный губернаторъ Камказу. Министромъ донъ именованіи гр. Игнатьевъ, панславистъ. Рѣвновъ другій панславистъ, генералъ Черкасовъ, має доступнити достоинства губернатора Оренбурга. Предоставлена зѣмля министра юстиціи и правосудія. На зѣмлю правосудія має бути назначенный бар. Половцовъ або Ковалевскій, зѣмля речійскій сенаторъ.

Франція. Африканській поспѣхости бѣдніи рабиць Франції багато клопоту. До сданія замахавъ тѣмъ Алжиръ въ теперъ, они удалились Алжиръ трохи усмирить, рѣшилъ черга на Тунисъ. Тунисъ есть, въ зѣмлю, самостійна, пѣдь протекающа утока столиця державы, але бѣдъ Тунису и въ чѣмъ вироїть не зинеетъ отъ султана, въ зѣмлю, яко голосатъ, въ порозу въ Италию противъ французского царя и побѣдничой Африцѣ, а его подчеста, пограничнѣи съ Алжиромъ племена забої, почали нападати на Французію, посѣдніи часами вырезали напѣтъ изъ Французскую экспедицію, послану для технічно выслѣдженія окраинъ Сагара. Се сподѣло Французію до оружного выступленія въ Тунису, а одинъ отдалъ сточію въ зѣмлю Тунисацію 11-годину Батну. Зѣмлю Франціи, въ Тунису, выслано симъ зѣмлю ескадру изъ пяти великихъ кораблій для захваченія французскихъ постѣй въ Алжирѣ, а може и для покоренія зѣмлю. Правда, Франція перехъ вѣма съ себѣками державами голосо говарить, не бѣ въ зѣмлованіе Тунису, але укарано племеніи Круміріи, котріи вышли французскую экспедицію. Справа тунисъ, хочъ сама собою не така важна,

втѣдникула вже годину въ политії оброненій — давала до министеріальному кризису въ Италии. Палата послѣдній дала министерству Каброли потому недовѣрія за то, что немовѣто министерство уже оспадило и слабо боронило интересы италийскіи въ Тунисѣ супротивъ забаганью французскими. Министерство подалось до думкии, и король по долгому ваганю принялъ его думкии. Замахи въ то, что министерство Каброли уступило немовѣто земли призны до Франціи и что тѣмъ самимъ для будущаго италийскаго министерства въ горы же существуютъ порученіе палаты — выстутии острѣшь въ оборонѣ интересовъ Италии въ побѣдѣ Африцѣ, а пѣдьдно выстутии погрѣбіе противъ Франціи, — гдѣже по зѣмли тревожно поглядываютъ на полуудѣль, боялись, чи часомъ споры та бѣдѣ африканскіи Арабѣи не выключуть яко бурѣ въ Европѣ.

Англія. Бывшій соціаль-демократичній посолъ імпеції Л. Мостъ, выгнанный изъ Німеччини, выдавалъ въ Лондонѣ краину членовъ „Freiheit“, где съ начинаяніемъ цинизмомъ издавалъ изъ всѣхъ и всѣ, начинаяніемъ отъ капиталистіи але до царѣвъ въ Бога. Сталось, чо по убійствѣ царя въ Петербургѣ Мостъ написавъ въ „Freiheit“ статію, въ которой дуже хвалівъ царя убійство въ загадѣ. Се обуріло всѣхъ, а именно Гладстона и Бисмарка. Моста арестовано (на юдо была подстана) и закрыто дружарю, где друкувалась „Freiheit“ (изъ юдо было подстана). Въ того повстало маджонгъ въ англійскіхъ газетахъ; соціалістичній матнігъ ухвалилъ выдавать дальше „Freiheit“ въ Моста не выпущено по-многу предложеніи кавініи. За тое касіеръ редакціи „Freiheit“ выступилъ съ сенсаціюю новинкою, чо два яздоки англійской урядини, секретарь стану Дилькъ и секретарь адмиралтіи Брессъ, подпомагали „Freiheit“ гробами. Въ того поводу виѣтъ одинъ посолъ въ парламентѣ интерціюю, которую Дилькъ заперечилъ. Касіеръ „Freiheit“ зновъ оботась отъ скотицъ и какъ, чо готовъ вразъ съ однѣмъ сѣдѣніи дати доказъ на юое твердженіе передъ судомъ або и передъ парламентомъ. Цѣлая тая спраха готова закончитися скандаломъ, который може донести въ країнъ министеріальному, а наѣдѣшь драматичнѣи творбъ Шекспира. Буде се першій безпосередній перекладъ Шекспира въ англійскаго на нашій родній языкъ. Не потребуемъ додавати, чо літературна слава Ви. К., а особиенію его глубокое знанье нашаго и англійскаго языка будуть яко най-красивѣйший надѣй на нову удачность сего перекладу.

Турція. Отпоручники европейскихъ державъ, котрій вже отъ мѣсяца раздѣлъ въ Константинополѣ надѣя залагодженіемъ греческо-турецкимъ спору, згодилися наконецъ на одно рѣшеніе и разброли сго телеграфично до своихъ правительствъ. Чутъ, чо державы европейскіи пристаютъ на проскѣтъ своихъ отпоручниковъ, хоць алии Портъ алии Греціи бѣ еще не зеставъ предложеній. Проектъ той задагоджувъ спору такъ, чо бѣдне Греціи остроль Крету и частъ Тессалии (Иннинъ ѿ округомъ) безъ Епиру. Отпоручники предложили свой проектъ напередъ державамъ дѣлого, щобъ ихъ згдѣшность давала тому проекту вже напередъ чину силу и могла выполнити на Греціи и Турціи певый патнікъ въ случаю ихъ оспору. Тымчасомъ обѣ интересовани державы не перестають готовити до вѣйни. Въ портовыхъ мѣстахъ Епиру, а особенно въ Превезѣ, Турція концентрує вѣйко и зака-зуетъ окрестнѣи жителіямъ продавати збоже, котре правительство само въ случаю вѣйни закупитъ.

Островъ Хіосъ наїшений недавно отраженнымъ землетрясениемъ. Кромѣ мѣста Хіосъ больше икъ 30 сель землетрясение зруйнувало. Въ самомъ мѣстѣ знайдено досл. 1400 трупівъ, а всѣхъ погиблыхъ числяться на 4000. Около 40.000 людій остало безъ отрѣхъ и хлѣба. Султанъ вызвалъ два кораблій живностій и наметѣ.

Вѣсти зъ України.

Зѣмля України пишуть намъ: „Сими дніми получено изъ Кіївъ въ главнаго управлініи по Альманъ печати“ призволеніе на выпускъ въ сѣть малорусскаго зборника п. а. „Луна“, котрый має выдѣлъ въ періодично але особыми выпусками, якими раздѣлъ юро въ мару, яко пришибаются материалы. До першого выпуска иже выготоїеніи статіи землемѣрнѣи малорусскіи писатѣль, икъ Костомарова, Лепицкого и др., а такожи посмертный творъ Т. Шевченка“. Такъ, пересланіа намъ ѿ пошию порукою ѿ достоїнности, потверджує наші надѣї на лучшій звортъ изъ доли руского народа въ Россіи. Икъ зѣмлю, досл. київська цензура отшакалась особенною строгостю супротивъ руского языка. Фактъ, чо призволеніе на выдаваніе зѣмля періодично зборника „Луна“ писало яко ѿ головного комитету просвѣти въ Петербургѣ, доказуя, чо изъ Петербургѣ обильниси зѣмля изъ користъ руского языка.

— **С. В. Цѣсарь** именованіи Архікапія Рудольфа коміндантъ 18-ї бригады пѣхоты, въ кн. Віртембергскаго генералъ-коміндантъ въ Львовѣ, котрому надѣя залогъ именемъ Загорѣмъ 10.000 молодыхъ ласобікъ и надѣ 5.000 молодыхъ ласобікъ-стругонъ. При тѣхъ пѣдѣ роботъ залога давала членія художнѣ, где находилась такожъ власти политичнѣ, автономичнѣ и духовенство.

— **Дѣлъ М. Новицій**, котрый призначивъ до побѣдженія рабочесту изъ килькохъ рѣнкъ Галичини, пустивъ дні 2 х. пѣтн. с. р. до Славу обѣ Синевомъ и до Осави и пѣтн. с. р. до Загорѣмъ 10.000 молодыхъ ласобікъ и надѣ 5.000 молодыхъ ласобікъ-стругонъ. При тѣхъ пѣдѣ роботъ залога давала членія художнѣ, где находилась такожъ власти политичнѣ, автономичнѣ и духовенство.

— **Ч. 25 „Дѣлъ“** заслужено сконфисковане за ленинъ изъ Іварова. Другій накладъ могъ бытъ высокій донесеніе тѣ надѣю.

— **Нову церкви изъ Познанія** обозначена устроена власнѣмъ контомъ п. Октавія Орловскій, тамошній колаторъ. Церкви таї буде стояти до 15.000 зр.; плинъ вже выготоїеніи.

— **Церкви въ Саджинѣ** поз. богословія згода заслужено сконфисковане за ленинъ изъ Іварова. Другій накладъ могъ бытъ высокій донесеніе тѣ надѣю.

— **Нову церкви изъ Познанія** обозначена устроена власнѣмъ контомъ п. Октавія Орловскій, тамошній колаторъ. Церкви таї буде стояти до 15.000 зр.; плинъ вже выготоїеніи.

— **Церкви въ Саджинѣ** поз. богословія згода заслужено сконфисковане за ленинъ изъ Іварова. Другій накладъ могъ бытъ высокій донесеніе тѣ надѣю.

— **Станиславовъ** виказала нова конспіція можи писими обѣдуочу даты: Цѣлѣ юдото числить вразъ съ побѣскомъ 18.626 душъ, а всѣхъ домовъ есть 1.257; побѣ религіи есть 5.584 особи р. кат., 2.793 зр. кат., 90 орн. кат., 1 гр. прав., 126 евнаг. авб., 8 евнаг. голъ., 1 ант., 10.023 хоб.; домашній языкъ есть у 6.918 особи іменемъ, у 42 ческо-моравско-словакцій, у 9734 польск., у 1.643 (1) руск., у 1 гловинській, у 1 італійскій, у 1 угорскій. Се одинъ изъ образій, яко перенесено у насть конспіцію.

— **Стівеній** изъ фундації Каролины Глинецкой по 105 зр. рѣчно надѣло п. и. наименіюто на предложеніе Института Ставроніїїскаго п. Петрицкому, ах. 1-го року праць на университетѣ львівському, и М. Тамчинину, сл. 1-го року праць на тѣже университетѣ.

Вѣсти епархіальний.

Зъ Епархії Львівської.

Каноничну інституцію одержали о. І. Грабовичъ изъ Сточніці.

Завѣдателіство одержали: оо. І. Лотоцкій изъ Познанія, М. Боднаръ изъ Станіславії и І. Маркевичъ изъ Охидонѣ.

До інституції каноничномъ завѣтії: оо. Е. Шухевичъ изъ Красобії, І. Цедевичъ изъ Тростянець и І. Дурбакъ изъ Постії.

Сотрудничество одержали: оо. І. Напроціїкъ изъ Тернополя, Д. Бахтадовскій изъ Вережанахъ, Ю. Дудкевичъ изъ Конікахъ, Т. Петровскій изъ Коссовъ и Г. Чубатый изъ Остроя.

Розглянува зъ презенты на Берлинъ о. М. Струтинський изъ Космача.

Ординаріївській вѣтторучнікъ въ комісію, котра має уложить бюджетъ для дотації гр. к. букошинського духовенства за рокъ 1882, вибраний о. крыл. и дек. черновецькій Теодоръ Максимовичъ.

Зъ Епархії Переяславской.

Завѣдателіство одержали: оо. М. Калимонть изъ Візницѣ, Д. Більський изъ Задбасю и А. Чарнецкій изъ Нисимічахъ.

Сотрудничество одержали: оо. Т. Скородинський изъ Фульштѣнъ дек. старобільскаго, Н. Висеневскій изъ Радимнѣ дек. пем'яцкого и Л. Луцкій изъ Дроздовицахъ дек. київського. (Той послѣдній одержавъ отпустку зъ дому презітеріїального п. цѣли помочи таихѣшому заславшому парохові.)

О кабане мѣщанському селянину просять громада Іванчикъ дек. міжинського.

О сотрудничествѣ зъ особою Артимовичъ, сотрудника зъ Вишненки архієпархії львівської, просить о. П. Боровець, парохъ изъ Потеличі.

Въ пропозицію на парохію Гойче дек. потеличкого поставленій: оо. 1) К. Стронський, 2) Л. Лисікъ, 3) М. Толпокъ, дальше А. Сембратовичъ, І. Федоровичъ, Л. Саноцкій, К. Саукъ, В. Лепицкій, Н. Боберскій, А. Колачевичъ, П. Гисовскій, Т. Дорошъ, В. Подолинський, Г. Журавецький, С. Дуткевичъ и В. Лисікъ.

ОТКРЫТЕ ПІСЬМО

до Ви. Старосты изъ Жовкви.

Выборы до нової Рады поганіою разпочались дні 31 січня 1881, а укінчались цілкомъ дні 10 марта 1881. Актъ выборчій що до всѣхъ групъ давно вже правоильний. Дличого же п. Староста не зволить до нынішнього дніа дочертити цертифікатъ для нової бранднѣйшихъ радній але має проходить та звѣнѣніе?

Чась дорогій мінія, въ поповнѣйшій ради не будуть мати падѣти часу укоєтитуватись. Народъ не длатого выбирати нову Раду, щобъ ви ad acta зложити. Народъ потерпілино отігує діяльністю нової Рады и кождый паста: „що се такого?“

Песимисты пишуть, що се умисно вложивась на то, щобъ нова рада съ рускою боляшостю не мала способності и часу вантиси до дѣла. Всакимъ предиємъ демисламъ и позорамъ партійності пышада положити таму. Тоже чи именія добра поїтгу, и чи уаги на удерисаніе въ народѣ донѣрія изъ боястроїстївъ, просимо о скре дорученіе цертифікатъ нової ради.

Безшорний.

Съ шайбашнимъ числомъ разсыпько для ВИ. замѣтцевыхъ предпѣтникъ цѣнныиъ рослииъ выиграва-
дныхъ этъ шкодки о. Теодора Коенер-
скаго въ Угрыновъ (о сколько вы-
старчить приелане намъ чисто прим.).

"CONCORDIA"

Первій львовскій закладъ погреббіз.
Ф. ОНУХЛІКА.

торгованиемъ послѣ всіхъ вимѣ-
лкихъ салмагас посага тіого рода обр-
ажа, — поручас свою услугу.

Мас на складѣ велики приборы и
займася ціаконитымъ урядженіемъ по-
греббіз отъ найбѣличашихъ ажъ до
найкоротшихъ. Цѣны найпросту-
нійшія. — Досконалѣсть трумъ ме-
талевыхъ вѣдома есть загальне, такъ
дѣль они походять въ найпершихъ ре-
комованихъ фабрикъ. Посѣдае такожъ
всакого рода трумъ деревяній. — За-
можленія выполніе безъ проволоки изъ
каждой часі.

Якъ "Concordia" спонсие замо-
влена, переконуто о тѣмъ численніи
плюжій подаки, котреюажды хвійтъ
можна переганута. (6—?)

Львовъ, плацъ Катедральній, ч. 3.

Львовъ, ринокъ, ч. 30.

Спеціальний складъ гербаты и руму ЮЛІЯ АДАМА

во Львовѣ, ринокъ ч. 30.

поручас при надходичихъ синтахъ дешевше якъ
изъ другихъ торговлихъ елѣдуючои артикулы:

Цукоръ	Гербату
Каву	Румъ
Мигдалы	Вина
Родники	Портръ
Чоколаду	Розолисы
Помаранчъ	Ликери
Цитрини	Сирни
Сібічи	Медовники

Заможленія изъ провинції залагоджують точно и
дтаротно поштою. (2—5)

Львовъ, ринокъ, ч. 30.

Н а с в я т а!

Н а с в я т а!

ВЕЛИКІЙ ВЫБОРЪ
КАЛЬОШЪВЪ
для мужчинъ, дамъ и дѣтей,
въ найбѣличашъ доборѣ и пайдешевшо
поручас (6—6)

Кароль Грухоль

во Львовѣ, ринокъ, ч. 35.

АНТОНІЙ КОЖЕЛЮЖЕНЬ

во Львовѣ — Ринокъ, ч. 29

(изъ переходной каменици Андріялліго)

ФАБРИКА

и головный складъ капелюховъ
мужескихъ и дамскихъ

всакого рода, якъ: циліндри фільцовъ,
матеріалій; червяки, мешти и
подошви фільцовъ. Принимає такожъ
до прана, грашована и фарбованія на
пельхи мужескій и дамскій.

Заможленія въкануто въ якъ
найкоротшъ часѣ, по найумбреннѣшъ
цінахъ. (3—6)

CLAYTON & SHUTTLEWORTH

во Львовѣ при ул.

поручаютъ на зближаю-
зійстий зъ доскона-



Городецкой, ч. 22.

чійся сезонъ несезонъ
лого выполнена свое

плуги Прѣ 2 и Прѣ 3 съ сталевыми лембшами.

R. Sack-a универсальний плуги сталеві.

Прѣ 3 и 4 скібові плуги патентовані.

Екстіраторы, валиць, борони діагональни и борони ланцузові,
Нового моделю съярнѣ рядові власного виробу, систему дожа-
кового або колесъ черилящихъ.

Оригінальна **Sack-a** съярнѣ рядові,

Съярнѣ широкометні,

Съярнѣ до конюшини и т. д. и т. д.

Илюстрований каталогъ gratis и franco.

Въ нашмъ ново узджено, парою порушанджъ варстать, можемъ
всакого рода ремараціи въ найточнѣшіе и дешево въканувати.

Объявленіе.

Симъ маю честь запідомити П. Т. Публику, що съ днемъ 1 січня
1881 р. отворивъ и въ Чернівцяхъ въ каменици и. Барберъ и Ко
при улиці Панській

першій закладъ краевый

ТЕХНИЧНО-КОСМЕТИЧНЫЙ

заразомъ

перфумерій якъ такожъ и складъ матеріалівъ,

поручачои елѣдуючои підъ паглядомъ доброты въбору отличнѣ
тикулы:

Средства для поросту и фарбо-
вання волоса въ особливій барвника,
тиктуры и помады въ хінськои коры на по-
роботѣ волосъ, такожъ оліїки косметичній и
Bardolin-анестеторы.

Пасты до зуббъ, ессенціи аро-
матичній, настільки ароматичній до
устъ, а именно:

"Klerasia" найбѣличаше средство про-
тивъ боли зуббъ и найлучше средство до
всіхъ коморовани.

Перфумы и поды нахучий, можа-
тими поручачои:

Воду чернопенцку, бланчируючу ду-
же пріятнью въ дозогрелыхъ запахахъ,
служачу до бланжевання воздуху въ салонахъ,
а звонъ оного має ся въголосованіе въ тоалетъ.

Кадила нехдий. Стічки нахучий.
Панерка порохъ до каджака и земі средото-
доміній.

Средства універсалій до зни-
ження гриба домовои и комаль всакого рода.

Мыла гигієній и тоалетовъ

найлучшої якості въ найбѣльшому въборѣ.

Тинктуры до вътигання підъ
всіхъ видівъ матерій.

Чорнила и фарбы въ великихъ
бланкахъ: изъ особливу увагу заслугу чорнило
черво каштаново до копіювання, карміново,
сінє до значення бланз.

Средства до бѣсідження лица,
якъ калівное вънайденье поручачо.

Всікі заможленія въ провинції залагоджують точно въ
найкоротшъ часі.

Заможленія цінини въсылаю franco.

Съ глубокимъ пожажаньемъ

Емануиль И. Сигеричъ,

фармацевта.

Запевняєши найбѣличаше поручаче!

КАВУ

поручаче вкліюно съ цючъ и спакованіемъ, franco
на кожду почтову станицю австрійско-угорской монархіи
на попереднімъ приеланемъ або послугіватою нале-
житості за кильограмъ:

1кг цейлонська персона	ар. 2—
1кг найлучша манільська персона	1.75
1кг найлучша пілакозеріста Куба	1.90
1кг крабска правдива Мокка вибрана	1.70
1кг Портторико	1.70
1кг найлучша Іва	1.55
1кг найлучша Сг. Домініго	1.55
1кг найлучша Сантосъ	1.50
1кг досконала Ріо	1.35

Ізъ пакета въ 4 кг.
платить не пото.

Г. Зингеръ, Трієстъ.

(G. Singer, Triest.)

Безпосередній възможній и докладній цінникъ
(Preis-Courant) въсылаетъ на жаданье franco. (9—10)

Перестерѣгаю передъ закупионъ забаризеныхъ сортъ кавы!

О. Т. ВІНКЛЕРЪ

во Львовѣ въ "Народномъ Домѣ"

поручаче въ найбѣличашъ сортахъ:

Каву зелену, ароматичну, въ хорівамъ верхъ — за 1/2 кр., Прѣ I 80 кр., Прѣ II 90 кр.,
Нуц. III 1 кр.,

Каву жоунту, золоту Яву, добору — за 1/2 кр., Нуц. 0.70 кр., Прѣ I 80 кр., Прѣ II 90 кр.,
Прѣ III 1 кр.

Гербуту хінську, спроваджену віростъ въ найбѣличашъ складѣ, якъ ю року не дуже у-
міренієвихъ пакета, въ кр.

Цінникъ Congon — за 1/2 кр., Нуц. I 1.50 кр., Прѣ II 2 кр., Прѣ III 2.50 кр., Прѣ IV 3 кр.
Souchong — за 1/2 кр., Прѣ I 2 кр., Нуц. II 2.50 кр., Прѣ III 3 кр., Прѣ IV 4 кр.

Реско чистий ліхочевий — за 1/2 кр., Прѣ VII 4 кр., Прѣ VIII 5 кр. — Вага метто.

Порхъ зъ гербуту хінською віростъ въ складѣ віхъ найбѣличашъ сортовъ (спровадженій)
не есть кава добрий, а именно: дуже добрий за 1/2 кр., 1.20 кр., найбѣличашъ 1.50 кр.

Всестоц въ Народній складѣ цінникъ зъ цінникомъ поручаче въ кр. 46 кр., 56 кр. Естъ то възможніе възможніе ізъ віхъ въскіївъ ізъ кави.

Ліхочеви заможленія въ кави віхъ поштою або жалізницю до пошкіївіївъ станиці. При бѣль-
шіхъ заможленіяхъ стейтій рабатъ.

Такожъ утруму заможленія на складѣ свѣтло столівіїе по 52 кр. за 500 гр. и 58 кр. за 560 гр.

(2—3)

Выдає: Михаїль Коссакъ. — За редакцію отвівляє: Володимиръ Барвіньский.

Зъ друкарнї Товариства им. Шевченка, підъ зар. К. Бал.

(чіноміноро "ех")

Per Poin-Exceller